

N. Καλογεροπούλου

«Ανηγέρθη ἐκ βάθων καὶ ἀνιστορήθη ὁ θεῖος καὶ πάντεπτος ναὸς οὗτος τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου διὰ συλλόγων μόρχου τε καὶ δαπάνης τινος; Τὸ ἔργον ἐν γράμμασι οὐ λέγω. Θεός γάρ οἶδεν ὁ ἑρευνῶν καρδίας. Διὰ χειρὸς ήμων τῶν ἑλαχίστων ζωγράφων καὶ αὐταδέλφων Δημητρίου καὶ Γεωργίου τὸ ἐπίκλην Μόσχων, ἐν πόλεως Ναυπλίου ἐπὶ τρεχούσης Νοεμβρίου καὶ εἰς »

ΑΙΩΝΗΣ ΜΟΣΧΟΣ

Ναὸς Πεφανερωμένης

Ο Ἰωάννης Μόσχος ἡχματε περὶ τὸ 1708—1725. Εἰκάζει τις ἐκ μιᾶς εἰκόνος εὑρισκούμενης ἐν Κεφαλληνίᾳ ὅτι ὑπῆρξεν οὗτος υἱὸς τοῦ Ἡλία Μόσχου καὶ τούτου ἀγιογράφου καθὼς ἐγράφαμεν ἀλλοτε^έν τῇ «Πινακοθήκῃ» καὶ ἀκμάσαντος περὶ τὸ 1651—1684, φέρει δὲ ἡ εἰκὼν αὕτη κάτωθεν ἐπιγραφὴν: Ποίημα Ἰωάννου Ἡλία Μόσχου.

Ο Ἰωάννης Μόσχος εἰσιγάσθη πολὺ καὶ εἰς διαιφόρους ναοὺς τῆς Εὐρώπης· ἐν ἔργον του «ἡ ἀγία Αἰκατερίνη» ἐπωλήθη εἰς Παρισίους ἀντὶ ἀρκετῶν γιλιάδων φράγκων. Ο Ἰωάννης Μόσχος ἔγιε εἰςχωρετικὴν τέχνην εἰς τὰς μικρογραφικὰς του συνθέσεις, ἀναστεκνέται δὲ μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος τοῦτο μὲ δόλον τὸ ὄφος τῆς ξηρᾶς μὲν ἀλλὰ καλῶς ἐνοσουμένης ἐπεξεργασίας του. Έν τῇ ἀξιολόγῳ πινακοθήκῃ τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξίου Κολυβᾶ ἐν Ἀθήναις εὑρίσκεται εἰκὼν παριστῶσα τὸν ἄγιον Δονάτον μετὰ τῶν θαυμάτων του, ἔργον Ἰωάννου Μόσχου. Τὸ ἔργον τοῦτο ἔγιε νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὰς μικρογραφικὰς συνθέ-

Νῦν θυελλώδης

σεις του τὴν μικροσκοπικὴν λεπτολογίαν καὶ τὴν ἔντεχνην γλυκύτητα, ως καὶ τὴν ἀρμονίαν τῶν γρωματισμῶν μέσα εἰς τὰ ἀπαστράπτοντα ἐκ γρουσοῦ φύντα τους, ἀτινα οὗτος μὲ τόσην εἰδικότητα ἐπεξειργάζετο.

Εἶναι γραφτηριστικὴ ἡ τέχνη τοῦ Ἀγιογράφου τούτου εἰς τὰς βαθμιαίας ἀντιθέσεις του επὶ τῶν σκιῶν, αἱ δὲ σκιαὶ του βυθισμέναι μέσα στὸ μυστήριον τοῦ γρωματισμοῦ τοῦ χρόνου κλίνουν πάντοτε ποδὸς τὸ υποπόδιον, αἱ ιδανικαὶ μορφαὶ τῶν ἀπεικονιζομένων ἀγίων περικλειστούσιν αἰσθητικὴν ἀνατομικῶν προσπαθειῶν, αἱ δὲ πτυχολογίαι του καίτοι ξηροί, μὲ δροκετὴν ὄμως καλαισθησίαν ἐπεξειργασμέναι δικαιολογοῦσι τὰς οἰκείας θέσεις των.

Ο Ἰωάννης Μόσχος ἀκόλουθος τῆς Βυζαντινοκρητικῆς τέχνης, ἀνέπτυξε καὶ ἐμβόρυωσε κατὰ πολὺ τὸ ιδανικόν ὀσειδὲς τοῦ προσώπου τῆς Θεοτόκου, ἀποδίνων εἰς αὐτὸν δόλον τὸν παρθενικὸν γραφτῆρα. Όμοιώς ἔργον ἀξιον λόγου τοῦ Ἰωάννου Μόσχου κατέγει καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Ασκητόπουλος ἐν τῇ πινακοθήκῃ του ἐν Ἀθήναις, παριστᾶ δὲ τὸν βίον του Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν αὐτῷ διακρίνεται ἡ λεπτολογημένη καὶ μικροσκοπικὴ ἐργασία τοῦ ἀνωτέρου ἀγιογράφου.

Δυστυχῶς ἀδυνατοῦμεν ὅπως κατορθώσωμεν, διὰ φωτογραφικῶν ἀποτυπωμάτων, καὶ ἐνισχύσωμεν τὴν μελέτην μας, δεικνύοντες ἔστω καὶ εἰς ἑλαχότερην, πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους ἀναγνώστας τῆς «Πινακοθήκης», τὰ μικρογραφικὰ ἔργα του Ἰωάννου Μόσχου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΕΛΕΚΑΣΗΣ

Ζωγράφος καὶ μιμητής τῶν παλαιῶν εἰκόνων.